Написав Світлана Касянчик
Субота, 30 червня 2012, 23:49

На обочині звели хрести.
Гарно вбрали квітами, свічками,
Кульками, записками з словами:
Плачемо. До зустічі! Прости!

Тут чиєсь закінчилось життя...
Враз, зненацька і несправедливо:
Молодим, здоровим і сміливим -
Йти в майбутнє б, а не в забуття.

На обочині хрести стоять.
Тополиний пух кружляє. Тихо
Гілочки зелені шелестять.
Заколисують думки про лихо.

Хмар купчастих граціозний плин,
Неба голубінь над сонним полем
Важко сумістити з людським болем:
 Тут загинув брат чийсь, друг і син.

Мимовільно думка пролетить -
Акомпанемент скрушної фрази -
І неначе вперше душу вразить:
Від життя до вічності - лиш мить!

Вісімнадцять чи вісімдесят –
Тільки по цю сторону від смерті
Є в літах різниця. Грані стерті
Там, де не святкують наших дат.

На обочині зведуть хреста,
Чи поставлять хрест нам на могилі,
А чи просто грози кості білі...
Суть не в тім!
..... А ти шукав Христа?